

گزارش ماهانه

کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت ایران

می
۲۰۱۶

مقدمه

مهمترین تحول در ماه مه اوجگیری سرکوب اجتماعی بود. زنجیره ای از حمله به میهمانی های خصوصی در سراسر کشور همراه با دستگیری خشونت بار جوانان و به طور خاص دستگیری و شلاق زدن دختران و پسرانی که فارغ التحصیلی شان را جشن گرفته بودند، موجب خشم و انزجار جهانی شد. دستگیریهای خودسرانه فعالان سیاسی و مدنی، آزار زندانیان در زندان، تبعیض علیه زنان، سرکوب به بهانه حجاب و ... به طور سیستماتیک ادامه داشت در حالی که زنان ایرانی برای ابراز اعتراض خود به سیاست های رژیم فرصتی را از دست ندادند. یک موفقیت بزرگ در ماه مه، آزادی زندانی مقاوم آتنا فرقدانی بود.

اعمال ضد بشری و مجازاتهای بیرحمانه

قطع عضو، شلاق، شکنجه، تحقیر و توهین

بیش از ۳۰ نفر از دختران و پسران جوان روز ۵ خرداد به خاطر شرکت در یک جشن فارغ التحصیلی در قزوین دستگیر و سپس شلاق زده شدند. دادستان قزوین اعلام کرد که مراحل دستگیری، بازجویی، دادگاه، صدور و اجرای حکم همگی تنها در عرض ۲۴ ساعت انجام شد و هر یک آنها به ۹۹ ضربه شلاق محکوم شدند. این حکم بلافاصله در همان روز به اجرا درآمد.

دستگیریهای خودسرانه

دستگیریهای سیاسی

نازنین زاغری رتکلیف، شهروند بریتانیایی ایرانی به هنگام خروج از ایران بازداشت شد. وی از زمان دستگیری توسط سپاه پاسداران کرمان در انفرادی به سر برد.

روز ۲۳ اردیبهشت ۱۳۹۵، نیروهای امنیتی از تجمع هواداران محمدعلی طاهری در تهران ممانعت کرده و تعدادی از حاضرین از جمله دو زن را دستگیر کردند.

روز ۲۸ اردیبهشت ۱۳۹۵، زکیه حر نسی از فعالین عرب ساکن اهواز در منزل مسکونی اش بازداشت شد. او در تشکیل زنجیره های انسانی و کمپین های اعتراضی به انتقال آب کارون فعالیت زیادی داشته است. مقامات رژیم پس از این دستگیری تلاش کردند دستگیری او را انکار کنند و در این رابطه به احضار و تهدید پدر این فعال مدنی دست زدند.

روز ۲۶ اردیبهشت ۱۳۹۵، یک فعال مدنی گرد، شیدا رحیمی از سوی نیروهای امنیتی رژیم در شهر سنندج بازداشت شد. علت بازداشت او شرکت در مراسم نوروز در سنندج اعلام شد.

در همین روز، ماموران امنیتی به منزل سهیلا کارگر، فعال مدنی در قزوین نیز مراجعه کرده و او را با رفتارهای خشونت آمیز بازداشت کردند .
 شعله گودرزی و روژین ابراهیمی، دو شهروند کرد، به خاطر برگزاری مراسم روز جهانی کارگر به اداره اطلاعات احضار شده و مورد بازجویی قرار گرفتند.
 شیما بابایی، یک زن جوان ۲۱ ساله دانشجوی رشته معماری، روز ۵ خرداد در حمله نیروهای امنیتی سپاه پاسداران به منزلش دستگیر و به بند دو- الف زندان اوین منتقل شد. وی بعد از یک هفته با یک وثیقه ۱۰۰ میلیون تومانی آزاد شد.

دستگیریهای اجتماعی

دستگیری های گسترده اجتماعی طی ماه می شامل حمله های زنجیره ای به جشن های خصوصی و دستگیری مانکن های به خاطر زدن عکس های بی حجاب خودشان در اینترنت بود.

طی روزهای ۱ و ۲ خرداد، ۷۰ نفر در شهر نیشابور به خاطر شرکت در پارتی های مختلط دستگیر شدند.
 به گزارش رسانه های حکومتی در ۴ خرداد ۲۳ زن و مرد جوان دیگر در یک میهمانی در شهر کرمان دستگیر شدند.
 یکشنبه شب ۱۰ خرداد پلیس امنیت اخلاقی با حمله به حریم خصوصی شهروندان در یک میهمانی شبانه در بندرعباس ۶۲ نفر از جمله ۳۹ زن را دستگیر کرد.

بیش از ۱۵ وکیل (زن) در یک جشن در شهر سرخورد مازندران روز ۲۳ اردیبهشت ۹۵ دستگیر شدند.
 ۴ خرداد در سمنان در حمله به ۵۳ خانه مسکونی ظرف ۴۸ ساعت ۹۷ نفر دستگیر شدند که ۱۰ نفرشان زن بودند.
 همچنین در مشهد در حمله به یک ویلا و باغ آن در تاریخ ۹ خرداد ۲۹ دختر و پسر جوان دستگیر شدند.

در نیمه اردیبهشت ماه، ۸ مانکن ایرانی به خاطر انتشار عکسهای «غیراسلامی» در اینترنت دستگیر و به تبلیغ فرهنگ ضداسلامی متهم شدند. دادگاه جرائم اینترنتی گفت که در جریان یک عملیات ضربت به نام عنکبوت ۲، بیش از ۱۷۰ حساب اینستاگرام شامل ۵۹ نفر عکاس و آرایشگر، ۵۸ مانکن و ۵۱ مسئول «مزون های خیاطی» را شناسایی شده اند.

روز ۲۴ اردیبهشت، یک دختر ۱۵ ساله هوادار فوتبال که با تغییر ظاهرش وارد استادیوم آزادی شده بود، بازداشت شد. روز بعد روزنامه حکومتی قانون در مطلبی خواستار سوزاندن این دختر در یک قفس در ملاء عام شد: «باید این دختر هنجارشکن بازداشت

شده و در مقابل ورزشگاه آزادی در قفس آهنی سوزانده شود تا درس عبرتی برای تمامی بانوان فوتبال دوست نه تنها در ایران بلکه در کل جهان شود». (خبرگزاری حکومتی ایسنا - ۲۹ اردیبهشت ۱۳۹۵)

زندان

شرایط زندان

طی یک بخشنامه جدید، زندانیان بند زنان زندان اوین از تبادل نامه با بیرون از زندان محروم شدند. علاوه بر این مرخصی این زندانیان نیز لغو شد. سایر مفاد این بخشنامه و علت صدور آن برای زندانیان نا مشخص است.

آتنا دائمی (فعال حقوق کودکان) که به تازگی بعد از ۱۶ ماه تحمل حبس، از زندان آزاد شده، در نوشته ای گزارش مختصری از زندانیان سیاسی محبوس در اوین داده و می نویسد: «مehوش شهریاری و فریبا کمال آبادی که ۲ سال و نیم در سلول های ۲۰۹ بودند و ۸ سال زندان بدون حتی یک روز مرخصی، داخل زندان بودند و صاحب عروس و داماد شدند از داخل زندان مادر بزرگ شدند و.... یا مثل مریم اکبری که ۴ نفر از خواهر و برادرانش اعدام شدند و حالا خودش با ۱۵ سال حکم و ۷ سال زندان بدون حتی یک روز مرخصی از پشت کابین ملاقات شاهد قد کشیدن دختران نوجوانش هست.

یا مثل الهام فراهانی که خودش و همسرش و پسرش در زندان به سر میبرند و نوه های شیرین تر از جانش در راهروهای تاریک رجایی شهر و پله های اوین خاطرات کودکیشون به ثبت میرسه.

یا ریحانه حاج ابراهیم که با ۱۵ سال حکم در داخل زندان با مردی عقد کرد که هم خودش هم پدرش در انتظار حکم اعدام هستند و مادرش هم با همسرش به ۱۰ سال حبس محکوم شده.

یا فاطمه مثنی که برادر و زن برادرش اعدام شدند و در ۱۳ سالگی همراه مادرش دو سال و نیم زندان بود و حالا با ۱۵ سال حکم برای خودش و همسرش هر دو در زندانند و تمام اموالشون مصادره شده جز دختر و پسر و جویونشون!! یا آرزیتا رفیع زاده که با کودک ۵ ساله اش خودش و همسرش در زندانند.»

زندانی مسیحی مریم نقاش زرگران نیز علیرغم ابتلا به چند نوع بیماری جسمی از درمان محروم است. وی در اعتراض به عدم رسیدگی به بیماری ها، وضعیت پرونده، عدم آزادی مشروط و مخالفت با اعطای مرخصی دست به اعتصاب غذا زد و بعد از ۱۱ روز اعتصاب غذا به او مرخصی درمانی داده شد. اما قبل از تکمیل درمان و در حالی که هنوز در وضعیت وخیم در بیمارستان به سر می برد او را مجدداً به زندان احضار کردند.

احکام زندان

روز چهارشنبه ۲۹ اردیبهشت ماه ۱۳۹۵، شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب اسلامی تهران خانم نرگس محمدی را به اتهام «تاسیس کمپین لگام»، «اجتماع و تبانی علیه نظام» و «تبلیغ علیه نظام» به ۱۶ سال حبس تعزیری محکوم کرد. وی تا به حال ۶ سال را در زندان گذرانده است. همچنین سحر الیاسی ۲۲ ساله، مربی فوتبال زنان اراک، به خاطر شرکت در تجمعات اعتراضی معلمان در اسفند ۹۳ به ۶ ماه زندان محکوم شد که این حکم در اردیبهشت ماه به او ابلاغ گردید.

نقض حقوق بنیادین

همانطور که بارها از سوی مقامات مختلف رژیم ایران اذعان شده است، برای زنانی که قربانی خشونت خانگی هستند هیچ حفاظتی در قانون در نظر گرفته نشده است. چند کیس که در ماه مه منتشر شد به این واقعیت گواهی دادند. رسانه های حکومتی کیس زنی به اسم مریم را که همراه با دو پسرش در یک اتاق در تهران زندگی می کنند را منتشر کردند. شوهر مریم فرزند سوم او به نام رضا را که تنها شش ماه سن داشت برای تأمین مواد مخدر خود به مبلغ ۱۵۰ هزار تومان به فروش رسانده است. مریم و بچه هایش بارها توسط شوهرش شکنجه شده اند، امری که مورد تأیید پزشکی قانونی نیز قرار گرفت. مریم به شدت در انتظار احقاق حقوق خود توسط قانون است که فرزندش را به خانه برگرداند ولی هیچ حمایتی از وی در قانون وجود ندارد. روز ۱۱ اردیبهشت دادستان مشهد اعتراف کرد زنی که در آن شهر توسط همسرش شکنجه شده بود بارها به سازمان تأمین اجتماعی و دادگستری مراجعه کرده بود اما هر بار قاضی بدون اتخاذ هیچ اقدام قانونی علیه شوهرش او را به خانه برگردانده بود که بعداً او و دو دخترش را به مدت ۲۱ روز به قصد کشت شکنجه کرد. کیس دیگر مربوط به ندا، دانش آموز ۹ ساله، در یکی از روستاهای زنجان بود که در مدرسه توسط معلم خود مورد تجاوز جنسی قرار گرفت. علیرغم اینکه موضوع توسط پزشکی قانونی تایید شد، اما معلم متجاوز به سرعت آزاد شد و متعاقباً در دادگاه تبرئه گردید. این مرد ۳۰ ساله همسر و دو فرزند داشت.

بنا به آمار منتشره در ماه مه، هر چهار دقیقه یک طلاق در ایران تحت حاکمیت ملایان صورت می گیرد. بیش از ۸۰ درصد متقاضیان طلاق زنان می باشند. فقط، بیکاری و ازدواج زودرس از اصلی ترین دلایل افزایش طلاق هستند. بیش از ۵۰ درصد طلاق ها مستقیم یا غیر مستقیم به ازدواج زیر سن قانونی مربوط است. با این همه ظرف یک سال شش دختر زیر ۱۰ سال در استان کردستان ازدواج کرده و ۱۶۴ دختر جوان به ازدواج مردان ۲۰ سال بزرگتر از خود در آمده اند. ۱۱۴ دختر زیر ۱۵ سال در شهر اهر مجبور به ازدواج شدند.

بر اساس همین آمار، میانگین سن زنان کارتن‌خواب در تهران به ۱۷ سال رسیده و حتی دیده شده که دختران زیر ۱۵ سال نیز کارتن‌خواب شده‌اند.

خودکشی زنان در این ماه تصویر خوفناک تری به خود گرفت. آمار منتشره در رسانه‌های رسمی از خودکشی دختر ۱۲ ساله مشهدی، نوجوان ۱۶ ساله، دختر نوجوان ۱۷ ساله، دختر دیپلمه ۱۸ ساله و پیر زن ۷۱ ساله حکایت می‌کرد که طیف امید به زندگی را در میان زنان ایرانی نشان می‌دهد.

تنها موضوعی که زنان را در مرکز توجهات مقامات رژیم از جمله رهبر عالی آن قرار می‌داد موضوع حجاب اجباری و تشدید سرکوب علیه آنان بود، در همین رابطه علی خامنه‌ای روز ۱۹ اردیبهشت، «هنجارشکنی» را موجب تهدید امنیت جسمی و جانی و اخلاقی جامعه شناخت و تاکید کرد که حضور نیروی انتظامی باید «همه مناطق مسکونی و محیط‌های زیستی مردم» را در برگیرد. آخوند یوسف طباطبایی‌نژاد نماینده ولی فقیه در اصفهان «دوچرخه سواری بانوان در گوشه و کنار شهر را از جمله موارد ناامنی در جامعه بر شمرد.»

رضا شاکرمی دادستان عمومی کرج، مرکز استان البرز گزارش داد که از ابتدای سال ۱۳۹۴ تعداد ۱۳۳۳ دستگاه خودرو به دلایلی از قبیل عدم رعایت حجاب شرعی توقیف شده است.

نقض حقوق اقلیت‌های مذهبی و قومی

روز ۲۴ اردیبهشت ۱۳۹۵، در حمله نیروهای امنیتی به یک کلیسای خانگی در شهر رشت، سه تن از اعضای آن بازداشت شدند. یکی از دستگیر شدگان خانم فاطمه پسندیده بود.

زندانیان بهائی زندان یزد علیرغم اینکه طبق قانون واجد شرایط اعزام به مرخصی هستند از این امتیاز محروم مانده‌اند. در حال حاضر، هشت شهروند بهائی در این زندان نگه داری می‌شوند.

طبق گزارشات رسیده از زندان، زنان بهایی در زندان وکیل آباد مشهد نیز سالها است که در یک اتاق

کوچک محبوس هستند. آنها همواره مورد اذیت و آزار و توهین زندانبانان قرار دارند. در این زندان زنان بهایی روزانه در حد یک ساعت آن هم به صورت ایزوله هواخوری دارند تا هیچکس آنان را نبیند و با زندانیان دیگر در ارتباط قرار نگیرند. این زنان به دلیل محرومیت از نور آفتاب عموماً دچار بیماری هستند و حتی پوست آنان تغییر رنگ داده است. از زنان زندانی کار می‌کشند و شرایط حاکم بر این زندان درست مانند دوران برده داری است.

تبعیض علیه زنان

کمیته حقوق بشر سنای کانادا روز ۱۷ اردیبهشت ۱۳۹۵ گزارش احمد شهید، گزارشگر ویژه حقوق بشر سازمان ملل برای ایران را استماع کرد. بنا بر این گزارش «زنان و کودکان در ایران با تبعیض مضاعف روبه‌رو هستند». البته این موضوعی نیست که آخوندهای حاکم بر ایران از آن شرم داشته باشند چرا که آنها رسماً از پیوستن به کنوانسیون رفع تبعیض علیه زنان سر باز می‌زنند. فهیمه فرهمندپور، مشاور وزیر کشور در امور زنان، اعتراف کرد: «ما هیچگاه از برابری زنان و مردان دفاع نکرده‌ایم». زهرا اخوان نسب معاون امور بانوان اتاق بازرگانی اصفهان اعلام کرد که ۶۰ درصد از جمعیت زنان فارغ التحصیل استان اصفهان بیکارند.

کلثوم غفاری، مدیر امور زنان و خانواده در استانداری گلستان نیز گفت، تنها ۱۸٫۲ درصد جمعیت زنان در بازار کار نقش دارند.

زنان عضو یک ارکستر سنتی اجازه حضور در کنسرت اصفهان را پیدا نکردند و برنامه با جایگزین کردن آنان با مردان اجرا شد.

روز جمعه ۳۱ اردیبهشت نیروی سرکوبگر انتظامی در شهر مشهد، جمعی از دوچرخه‌سواران زن و مرد را دستگیر و دوچرخه‌ی زنان را توقیف کردند. نیروی انتظامی رژیم اعلام کرده است که دوچرخه‌سواری خانم‌ها ممنوع است و مردها نیز تنها در صورت پوشیدن شلوار می‌توانند به این ورزش بپردازند. بنا بر دستور دفتر حراست واحد استانی دانشگاه جامع علمی-کاربردی استان مازندران هرگونه برگزاری کنسرت و اردوی مختلط در واحدهای این استان اکیداً ممنوع اعلام شده است.

اعتراضات زنان

جمعی از زنان معلم روز دوشنبه ۱۳ اردیبهشت ۹۵، با برگزاری یک تجمع اعتراضی در مقابل مجلس رژیم در تهران خواهان استخدام رسمی شدند.

همزمان، شماری از زنان آموزشیار نهضت سواد آموزی برای دومین روز تجمع اعتراضی خود را در مقابل مجلس برگزار کردند. آنان نیز خواهان استخدام رسمی و پرداخت حقوق عقب‌افتاده شدند.

زنان نیشابور نیز چندین روز در اواسط ماه اردیبهشت در مقابل فرمانداری شهر به قطعی آب آشامیدنی و گاز دست به اعتراض زدند.

جمعی از زنان خانه دار به حمایت از زندانیان سیاسی در حال اعتصاب غذا پرداخته و از خواسته‌های آنان حمایت کردند.

گوهر عشقی مادر ستار بهشتی به مناسبت روز جهانی کارگر در پیامی این روز را به کارگران زحمتکش تبریک گفت. او از جمله نوشت: «همه نیک میدانید که فرزند کارگرم را به دلیل شکوه از گرانی و بی عدالتی و تبعیض و ایجاد شکاف عمیق بین دارا و ندار، در حکومت مدعی حمایت از مستضعفین و کارگران و از همه مهم تر مدعی مخالفت با کاخ نشینان سابق، ظرف سه روز زیر شکنجه های قرون وسطایی از بین بردند. چرا که این حاکمیت صرفا بجای احقاق حقوق پایمال شده کارگران و زحمت کشان شریف کشورمان ایران همواره در صدد ایجاد خفقان و سکوت بین کارگران بوده و به وحشی ترین شکل ممکن تجمعات کارگری را مورد هجوم قرار داده و فعالان این عرصه به زندانهای طولانی مدت محکوم می کند.»

کارزارهای موفق

آتنا فرقدانی، کارکاتوریست و فعال مدنی محبوس در زندان اوین عصر روز ۱۴ اردیبهشت از زندان آزاد شد.

وی بلافاصله پس از آزادی از زندان با استواری در کلیپی که بر روی رسانه های اجتماعی پخش شد گفت: «شاید بعضی ها فکر کنند

که هنر نمی تواند اعتراضی باشد. ولی کار هنرمند، هدف هنرمند این است که به چالش بکشد و به چالش کشیده شود. وقتی به چالش کشیده می شود ممکن است بهای آن خیلی سنگین باشد ممکن است زندان باشد و ممکن است خیلی چیزهای دیگر... ولی یادمان باشد که هر هنرمندی رسالتی دارد.»

سازمان عفو بین الملل در بیانیه ای گفت: «آزادی آتنا فرقدانی برای وی پیروزی اخلاقی و حقوقی است و مشوقی خواهد بود برای فعالان در سراسر دنیا تا برای دیگر زندانیان عقیدتی در ایران و تغییر قوانینی که برای زندانی کردن آنها به کار گرفته شده، فعالیت کنند.»